

ΘΕΜΑ 1

Πολλήν μοι άπορίαν παρέχει ό άγών ούτοσί, ώ άνδρες δικασταί, όταν ένθυμηθώ ότι, εάν έγώ μόν μή νύν εύ είπω, ού μόνον έγώ αλλά και ό πατήρ δόξει άδικος είναι και τών όντων άπάντων στερήσομαι· ανάγκη ούν, εί και μή δεινός πρός ταύτα πέφυκα, βοηθείν τώ πατρί και εμαυτώ ούτως όπως άν δύνωμαι. τήν μόν ούν παρασκευήν και τήν προθυμίαν τών έχθρών όρατε, και ούδέν δεΐ περι τούτων λέγειν· τήν δ' έμήν άπειρίαν πάντες ίσασιν, όσοι έμέ γινώσκουσιν. αίτήσομαι ούν ύμάς δίκαια και ράδια χαρίσασθαι, άνευ όργής και ήμών άκοῦσαι, ώσπερ και τών κατηγορών. ανάγκη γάρ τόν άπολογούμενον, καν έξ ίσου άκροάσθε, έλαττον έχειν. οί μόν γάρ έκ πολλοῦ χρόνου έπιβουλεύοντες, αύτοί άνευ κινδύνων όντες, τήν κατηγορίαν έποίησαντο, ήμείς δε άγωνιζόμεθα μετά δέους και διαβολής και κινδύνου του μεγίστου. είκός ούν ύμάς εύνοιαν πλείω έχειν τοίς άπολογούμενοις.

Λυσίου, Υπερ των Αριστοφάνους χρημάτων

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

άπορία:	δυσκολία, αμηχανία
άγών:	δίκη, ο δικαστικός αγώνας
ένθυμοῦμαι:	σκέπτομαι
δοκῶ:	φαίνομαί
άπας, σα, αν:	όλος γενικά
δεινός:	ικανός
πέφυκα:	είμαι από τη φύση μου
παρασκευή:	προετοιμασία
οΐδα:	γνωρίζω

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. **δόξει, στερήσομαι, έπιβουλεύοντες, έποίησαντο:** Να γράψετε το γ' ενικό και πληθυντικό πρόσωπο των παραπάνω τύπων στο μέλλοντα, στη φωνή που βρίσκονται.
2. **άγών, ούτοσί, άνδρες, δικασταί:** Να κλιθούν στον αριθμό που βρίσκονται.
3. **ίσασιν:** Να γράψετε την υποτακτική και προστακτική του ρήματος στο χρόνο που βρίσκεται.

ΘΕΜΑ 2

Καὶ ὁ Σωκράτης εἶπεν· Ἐν πολλοῖς μὲν, ὧ ἄνδρες, καὶ ἄλλοις δῆλον καὶ ἐν οἷς δ' ἡ παῖς ποιεῖ ὅτι ἡ γυναικεία φύσις οὐδὲν χείρων τῆς τοῦ ἀνδρὸς οὔσα τυγχάνει, γνώμης δὲ καὶ ἰσχύος δεῖται, ὥστε εἴ τις ὑμῶν γυναῖκα ἔχει, θαρρῶν διδασκέτω ὅ τι βούλοιτ' ἂν αὐτῇ ἐπισταμένη χρῆσθαι, καὶ ὁ Ἀντισθένης, Πῶς οὖν, ἔφη, ὧ Σώκρατες, οὕτω γινώσκων οὐ καὶ σὺ παιδεύεις, Ξανθίππην, ἀλλὰ χρῆ γυναικὶ τῶν οὐσῶν, οἶμαι δὲ καὶ τῶν γεγενημένων καὶ τῶν ἐσομένων χαλεπωτάτη; Ὅτι, ἔφη, ὁρῶ καὶ τοὺς ἵππικους βουλομένους γενέσθαι οὐ τοὺς εὐπειθεστάτους ἀλλὰ τοὺς θυμοειδεῖς ἵππους κτωμένους. νομίζουσι γάρ, ἂν τοὺς τοιούτους δύνωνται κατεχειν, ῥαδίως τοῖς γε ἄλλοις ἵπποις χρῆσθαι. κἀγὼ δὲ βουλόμενος ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ ὁμιλεῖν ταύτην κέκτημαι, εὖ εἰδὼς ὅτι εἰ ταύτην ὑποίσω, ῥαδίως τοῖς γε ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις συνέσομαι.

Ξενοφώντας, Συμπόσιον, ΙΙ, 9-10.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

ῥώμη:	δύναμη
δεῖται:	ἔχω ἔλλειψη,στερουμαι κάτι
δέομαι τινός(πράγματος):	ἔχω ἀνάγκη κάτι
δέομαι τίνος (προσώπου) τι:	παρακαλῶ κάποιον για κάτι
δεω-ῶ τι ἢ τινά:	δένω, δεσμεύω, φυλακίζω
χρῶμαι τινί:	χρησιμοποιῶ,μεταχειρίζομαι
ὁμιλεω-ω:	συναναστρέφομαι
ὑποίσω:	υποφέρω
συνέσομαι:	(συν+εἰμί)συνυπάρχω (συν+εἰμί) συμπορεύομαι, συγκρούομαι

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. **δεῖται:** Να κλιθεῖ ἡ οριστική καὶ προστακτική ἐνεστώτα τοῦ ρήματος.
2. **πολλοῖς, χείρων, χαλεπωτάτη, εὐπειθεστάτους, ῥαδίως:** Να γίνῃ παραθετική ἀντικατάσταση.
3. **δύνωνται:** Να κλιθεῖ ἡ ευκτική καὶ προστακτική τοῦ ρήματος στο χρόνο που βρίσκεται.

ΘΕΜΑ 3

Πᾶσαι γοῦν αἱ πόλεις καὶ πάντα τὰ ἔθνη διὰ μαντικῆς ἐπερωτῶσι τοὺς θεοὺς τί τε χρή καὶ τί οὐ χρή ποιεῖν. Πάντες οὖν εὐχονται τοῖς θεοῖς τὰ μὲν φαῦλα ἀποτρέπειν τάγαθὰ δὲ διδόναι. Οὔτοι τοίνυν οἱ πάντα μὲν εἰδότες πάντα δὲ δυνάμενοι θεοὶ οὕτω μοι φίλοι εἰσὶ, ὥστε οὔποτε λήσω αὐτούς οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας οὔτε ὅποι ἂν ἠγῶμαι οὔτε ὅ,τι ἂν μέλλω πράττειν. Διὰ δὲ τὸ προειδέναι καὶ ὅ,τι ἐξ ἐκάστου ἀποβήσεται σημαίνουσι μοι πέμποντες ἀγγέλους καὶ φήμας καὶ ἐνύπνια, οἷς ὅταν ἐγὼ πείθωμαι, οὐδέποτε μοι μεταμέλει. Ἦδη δὲ ποτὲ καὶ ἀπιστήσας ἐκολάσθην.

Ξενοφώντας, Ἑλληνικά

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

εὐχομαι:	παρακαλῶ
φαῦλος:	κακός
ἀποτρέπω:	απομακρύνω
οἱ πάντα εἰδότες:	οἱ παντογνώστες
οἱ πάντα δυνάμενοι:	οἱ παντοδύναμοι.
λήσω:	μέλλοντας του λανθάνω= ξεχνῶ
ἠγοῦμαι (αμετ.):	πηγαίνω ως αρχηγός
μέλλω+απαρ.:	πρόκειται να
οἶδα:	γνωρίζω
σημαίνω:	αναγγέλλω
ἐνύπνιον	ὄνειρο
μεταμέλει μοί τίνος	μετανιώνω για κάτι
κολάζομαι	τιμωροῦμαι

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. Να κλιθούν τα τριτόκλιτα ουσιαστικά του κειμένου.
2. **διδόναι:** Να γράψετε την προστακτική ενεστώτα και αορίστου β'.
3. **ἀποβήσεται,σημαίνουσι:** Να γράψετε τα απαρέμφατα και τις μετοχές όλων των χρόνων.

ΘΕΜΑ 4

Γενομένης δέ ισχυρᾶς τῆς ναυμαχίας καί πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις καί ἀνθρώπων ἀπολομένων οἱ Συρακόσιοι καί οἱ ξύμμαχοι ἐπικρατήσαντες τὰ τε ναυάγια καί τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο καί ἀποπλεύσαντες πρὸς τὴν πόλιν τροπαῖον ἔστησαν. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν νεκρῶν μὲν περὶ ἢ ναυαγίων οὐδὲ ἐπενόουν αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβούλοντο εὐθύς ἀναχωρεῖν. Δημοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν γνώμην ἐποιεῖτο πληρώσαντας ἔτι τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν βιάσασθαι, ἦν δύνωνται, ἅμα ἔφ' τὸν ἔκπλου, λέγων ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαὶ εἰσὶ νῆες χρήσιμα σφίσιν ἢ τοῖς πολεμίοις· ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις περίλοιποι ὡς ἐξήκοντα, τοῖς δ' ἐναντίοις ἐλάσσους ἢ πεντήκοντα.

Θουκυδίδου, Ἱστορία

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

εὖ πάσχω ὑπὸ τινός:	ευεργετούμαι ἀπὸ κάποιου
κακῶς πάσχω ὑπὸ τινός:	κακοποιούμαι, βλαπτομαι
κακῶς ποιῶ τινά:	κακοποιῶ, βλάπτω
εὖ πράττω:	ευτυχῶ
κακῶς πράττω:	δυστυχῶ
πληρῶ ναῦν:	επαπυρῶ με πλήρωμα πλοίου
βιάζομαι τὸν ἔκπλου:	ἐπιχειρῶ με τὴ βία τὸν ἀπόπλου
βιάζομαι:	ἐξαναγκάζω κάποιον, μεταχειρίζομαι βία
συγχωρῶ:	α.προχωρῶ πρὸς τὸ ἴδιο μέρος β.παραχωρῶ τὴ θέση μου, συμφωνῶ
συγχωρεῖ:	[ὡς ἀπρόσωπο] ἐνδέχεται, ἐπιτρέπεται
καταπλήττομαι:	α. χτυπημένος πέφτω β.[ὡς παθητικὸ] καταλαμβάνομαι ἀπὸ φόβο

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. **νεῶν, πόλιν, ἀναίρεσιν, μεγέθους, νυκτὸς, ἔφ'**: Να κλιθῶν στὸν ἴδιο ἀριθμὸ.
2. **γενομένης, ἀνείλοντο, προσελθὼν, λέγων, ἐσβαίνειν, εἶχον**: Να γράψετε τὸ β' ἐνικὸ ὅλων τῶν ἐγκλίσεων στὸν ἀόριστο β'.
3. **κακῶν, πλείους, ἐλάσσους**: Να γίνῃ παραθετικὴ ἀντικατάσταση.

ΘΕΜΑ 5

Καί μοι δοκεῖ, ὦ Ἰέρων, τούτω διαφέρειν ἀνήρ τῶν ἄλλων ζῶων, τῷ τιμῆς ὀρέγεσθαι. Ἐπει σιτίοις γε καί ποτοῖς καί ὕπνοις πάντα ὁμοίως ἠδεσθαι ἔοικε τὰ ζῶα· ἡ δέ φιλοτιμία οὐτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ἐμφύεται οὐτ' ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις· οἷς δ' ἂν ἐμφύη τιμῆς τε καί ἐπαίνου ἔρως, οὗτοί εἰσιν ἤδη οἱ πλείστον μὲν τῶν βοσκημάτων διαφέροντες, ἄνδρες δέ καί οὐκέτι ἀνθρωποὶ μόνον νομιζόμενοι. Ὡστε ἐμοί μὲν εἰκότως δοκεῖτε ταῦτα πάντα ὑπομένειν, ἃ φέρετε ἐν τῇ τυραννίδι, ἐπειπερ τιμᾶσθε διαφερόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Καί γάρ οὐδεμία ἀνθρωπίνη ἡδονὴ τοῦ θεοῦ ἐγγυτέρου δοκεῖ εἶναι ἢ ἡ περὶ τὰς τιμὰς εὐφροσύνη.

Ξενοφώντας, Ἰέρων ἢ Τυραννικός

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

διαφέρω:	διαβιβάζω ἀπέναντι, διέρχομαι, κατηγορῶ κάποιον
διαφέρω τινός+δοτ.αναφ.:	α. εἶμαι διαφορετικός ἀπὸ κάποιον ὡς πρὸς κάτι β. εἶμαι ἀνώτερος ἀπὸ κάποιον ὡς πρὸς κάτι
διαφέρομαι τινί:	φιλονικῶ
διαφέρει:	υπάρχει διαφορὰ
διαφέρει μοι (ἀπρόσ.):	μ' ἐνδιαφέρει
ὀρέγομαι τινός:	ἐπιθυμῶ κάτι
ἐμφύομαι ἐν τινί:	γεννιέμαι, φυτρῶνω μέσα σὲ κάποιον

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

- ἀνήρ, ἔρως, τυραννίδι:** Να κλιθοῦν καὶ στους δύο ἀριθμούς.
- νομιζόμενοι:** Να γράψετε τὸ δεῦτερο ἐνικὸ καὶ πληθυντικὸ πρόσωπο σὲ ὅλες τὶς ἐγκλίσεις τοῦ ἀορίστου, καθὼς καὶ τὸ ἀπαρέμφατο καὶ τὴ μετοχὴ στὴ φωνὴ που βρίσκεται.
- τιμᾶσθε, ὑπομένειν, φέρετε:** Να γράψετε τὰ ἀπαρέμφατα ὅλων τῶν χρόνων.

ΘΕΜΑ 6

Ἐνθα δὴ προσέρχεται Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν ἀνὴρ Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων ὅτι γινώσκοι τὴν φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. καὶ οἷμαι, ἔφη, ἐμὴν ταύτην πατρίδα εἶναι· καὶ εἰ μὴ τι κωλύει, ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲν κωλύει, ἔφη, ἀλλὰ διαλέγου καὶ μάθε πρῶτον τίνες εἰσίν. οἱ δ' εἶπον ἐρωτήσαντος ὅτι Μάκρωνες. Ἐρώτα τοίνυν, ἔφη, αὐτοὺς τί ἀντιπετάχεται καὶ χρήζουσιν ἡμῖν πολέμιοι εἶναι. οἱ δ' ἀπεκρίναντο Ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν χώραν ἔρχεσθε. λέγειν ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ ὅτι οὐ κακῶς γε ποιήσοντες, ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμήσαντες ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατταν βουλόμεθα ἀφικέσθαι. ἡρώτων ἐκεῖνοι εἰ δοῖεν ἂν τούτων τὰ πιστά. οἱ δ' ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν. ἐντεῦθεν διδῶσιν οἱ Μάκρωνες βαρβαρικὴν λόγην τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκείνοις Ἑλληνικὴν· ταῦτα γὰρ ἔφασαν πιστὰ εἶναι· θεοὺς δ' ἐπεμαρτύραντο ἀμφοτέρω.

Ξενοφώντος, Κύρου Ανάβασις

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

ἔνθα:	τότε
φάσκων:	μετοχή του φημί: ισχυρίζομαι
κωλύω:	εμποδίζω
ἀντιτάσσομαι:	παρατάσσομαι. για μάχη
ἀφικνούμαι:	φτάνω
κελεύω:	διατάζω, προτρέπω, παρακαλώ
κακῶς ποιῶ:	βλάπτω
ἐπιμαρτύρομαι:	επικαλούμαι για μάρτυρες

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. ἐμὴν, ἡμετέραν, ἡμῖν: Να κλιθοῦν.
2. ἀνὴρ, πατρίδα, βασιλεῖ, Ἕλλησιν: Να γράψετε τη δοτική και αιτιατική ενικού και πληθυντικού αριθμού.
3. οἷμαι, κωλύει, εἰσίν, βουλόμεθα, διδῶσιν: Να γράψετε το αντίστοιχο πρόσωπο στον παρατατικό της ίδιας φωνής.

ΘΕΜΑ 7

Ἀκούω δ' αὐτόν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον τρέψεσθαι, ὡς ὀργισθεὶς εἶρηκε ταῦτα ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ. ὑμεῖς δ' ἐνθου μείσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐδεμίαν ὀργὴν συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα, εἴαν μὴ ἀποφαίνη ὡς ἔστιν ἀληθὴ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δις ἤδη περὶ τούτου μεμαρτύρηκα, οὐ γὰρ πω ἦδεν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβαλοῦσι συγγνώμην ἔχετε. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν· ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθου μουμένους ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀγὼν μοι.

Λυσίου, Κατὰ Θεομνήστου

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

εὖ ἀκούω ὑπό τινος:	επαινούμαι (παθητικό του εὖ λέγω τινά=επαινῶ)
κακῶς ἀκούω ὑπό τινός:	κακολογοῦμαι
τρέπομαι ἐπὶ τὸν λόγον:	ισχυρίζομαι
συγγνώμην δίδωμι τινί:	συγχώρω
συγγνώμης τυγχάνω παρά τινός:	συγχωρούμαι ἀπὸ κάποιον
ἀποφαίνω:	ἀποδεικνύω
τιμωροῦμαι τινα:	τιμωρῶ
τιμωρῶ τινί:	βοηθῶ
ἀποβάλλω:	ρίχνω τὰ ὅπλα
ψηφίζομαι:	ἀποφασίζω
ἀποψηφίζομαι:	αθῶνῶ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. **ἐνθουμείσθε, ζημιοῖ, μεμαρτύρηκα:** Να γράψετε το δεύτερο πληθυντικό πρόσωπο των ρημάτων σε όλες τις εγκλίσεις του ενεστώτα καθώς και τα απαρέμφατα στη φωνή που βρίσκονται.
2. **τοῖς ἀποβαλοῦσι:** Να γράψετε το δεύτερο ενικό και πληθυντικό πρόσωπο σε όλες τις εγκλίσεις στον μέλλοντα.
3. **αὐτόν, τοῦτον, ἐμοῦ, τὴν αὐτήν, ὅ,τι, ὑμεῖς:** Να γράψετε την ίδια πτώση στον άλλο αριθμό.

ΘΕΜΑ 8

Αίτιαί δὲ ἄλλαι τε ἦσαν τῶν ἀποστάσεων καὶ μέγισται αἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἔκδεια καὶ λιποστράτιον εἴ τῳ ἐγένετο· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον καὶ λυπηροὶ ἦσαν οὐκ εἰωθόσιν οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. ἦσαν δὲ πῶς καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες, καὶ οὔτε ξυνεστράτευον ἀπὸ τοῦ ἴσου ῥᾶδιόν τε προσάγεσθαι ἦν αὐτοῖς τοὺς ἀφισταμένους. ὧν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ξύμμαχοι· διὰ γὰρ τὴν ἀπόκνησιν ταύτην τῶν στρατειῶν οἱ πλείους αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ὦσι, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἰκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν, καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἠὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης ἦν ἐκεῖνοι ξυμφέροισιν, αὐτοὶ δέ, ὅποτε ἀποσταῖεν, ἀπάρασκευοι καὶ ἄπειροι ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο.

Θουκυδίδου, Ἱστορία, Α 99

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

ἔκδεια:	ἔλλειψη, καθυστέρηση
τὸ λιποστράτιον:	ἀρνήση συμμετοχῆς σε ἐκστρατεία
ἀκριβῶς πράσσω:	εφαρμόζω αυστηρὰ τις συμφωνίες
ταλαιπωρῶ:	ταλαιπωροῦμαι
προσάγω τινὶ τὰς ἀνάγκας (μτφ.):	πιέζω, εξαναγκαζω κάποιον
ἄλλως:	για ἄλλους λόγους
προσάγομαι τινά:	υποδουλῶνω κάποιον.
ἢ ἀπόκνησις:	δισταγμός, ἀπροθυμία, ἀναβολή
τάσσομαι (τάσσω ἑαυτῷ) + τελ. ἀπαρ:	ορίζω για τον εαυτό μου να, δέχομαι να
τὸ ἰκνούμενον ἀνάλωμα:	η ἀνάλογη δαπάνη

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

- μέγισται, ἀκριβῶς, ὁμοίως, ῥᾶδιον, πλείους:** Να γράψετε ἀπὸ κάθε τύπο τα τρία γένη τῶν ἐπιθέτων (ονομαστικὴ ἐνικῆ) καὶ τα ἀντίστοιχα ἐπιρρήματα τους καὶ στους τρεῖς βαθμούς.
- εἰωθόσιν, προσάγοντες, ἀπόκνησιν, πλείους:** Να κλιθῶν στον ἀριθμὸ καὶ στο γένος που βρίσκονται.
- ξυμφέροισιν:** Να κλιθεῖ ἡ υποτακτικὴ καὶ ἡ προστακτικὴ τοῦ ἀόριστου β' στη φωνὴ που βρίσκεται.

ΘΕΜΑ 9

Καί ένενόησα τότε ἄρα καταγέλαστος ὢν, ἠνίκα ὑμῖν ὠμολόγουν ἐν τῷ μέρει μεθ' ὑμῶν ἐγκωμιάσασθαι τὸν Ἔρωτα καί ἔφην εἶναι δεινός τὰ ἐρωτικά, οὐδέν εἰδώς ἄρα τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὀτιοῦν. Ἐγὼ μὲν γάρ ὑπ' ἀβελτερίας ὤμην δεῖν τάληθῆ λέγειν περὶ ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου, καί τοῦτο μὲν ὑπάρχειν, ἐξ αὐτῶν δέ τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγομένους ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι· καί πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνουν ὡς εὖ ἐρῶν, ὡς εἰδώς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐπαινεῖν ὀτιοῦν. Τὸ δέ ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὀτιοῦν, ἀλλὰ τὸ ὡς μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καί ὡς κάλλιστα, ἐὰν τέ ἦ οὕτως ἔχοντα εἶναι τε μή· εἰ δέ ψευδῆ, οὐδέν ἄρ' ἦν πρᾶγμα.

Πλάτωνος, Συμπόσιον, 198

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

ὀμολογῶ τινί + εἰδ. απαρ.:	δίνω την υπόσχεση σε κάποιον ὅτι...
μέρος:	ἡ σειρά
τὰ ἐρωτικά (πράγματα):	τα ζητήματα τοῦ ἔρωτα
ὀστισοῦν:	οποιοσδήποτε
ἀβελτερία:	μωρία, ανοησία, ἀφέλεια
ὑπάρχει τι:	εἶναι / ὑπόκειται κάτι ὡς βάση
τίθημι τι:	θέτω, συναρμολογῶ, συνθέτω κάτι
μέγα φρονῶ:	υπερηφανεύομαι
ἀνατίθημι τινί τι:	αναφέρω, ἀποδίδω σε κάποιον κάτι

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. **δεινός, τὰ κάλλιστα, εὐπρεπέστατα, μέγιστα:** Να γράφεις τὸν ἀντίστοιχο τύπο τῶν ἐπιθέτων στους ἄλλους δύο βαθμούς καὶ ἐπίσης τὰ ἐπιρρήματα τῶν ἐπιθέτων στους τρεῖς βαθμούς.
2. **ἔφην, ἔδει:** Να γράφεις ὀλοκληρωμένες τις προτάσεις στις ὀποῖες ἀνήκουν τὰ ρήματα, να τις χαρακτηρίσεις καὶ να δικαιολογήσεις τὴν ἐγκλίση τους.
3. Να χαρακτηρίσεις συντακτικὰ ὀλα τὰ ἀναρθρα ἀπαρέμματα τοῦ κειμένου.

ΘΕΜΑ 10

Καὶ μὲν δὴ πολὺ ῥᾶον ἡγοῦμαι εἶναι ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. καίτοι λέγουσιν ὡς Ἐρατοσθένει ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα κακὰ εἶργασται, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πλείστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἶονται χρῆναι αὐτὸν ἀπολέσθαι; ὑμεῖς δὲ δείξετε ἤντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιείσθε, δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις; εἰ δὲ ἀποψηφιείσθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ οὐχ ἔξετε λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην ψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω μὴ τούτων ἀποψηφισαμένους ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. μηδ' οἴεσθε κρύβδην εἶναι τὴν ψῆφον· φανερὰν γὰρ τῇ πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.

Λυσίου, Κατὰ Ερατοσθένους (89-91)

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

καταψηφίζομαι: καταδικάζω
ἀποψηφίζομαι: αθῶνῶ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. **ἡγοῦμαι, ἐπάσχετε, ἀντειπεῖν**: Να γράψετε τα ἀπαρέμφατα ὅλων των χρόνων στη φωνή που βρίσκονται τα παραπάνω ῥήματα.
2. **ἐλάχιστα, πλείστα**: Να γίνει παραθετική ἀντικατάσταση.
3. **ἀπολέσθαι**: Να γράψετε τὴν προστακτικὴ του ῥήματος στο χρόνο και τὴ φωνή που βρίσκεται.